

CUPRINS

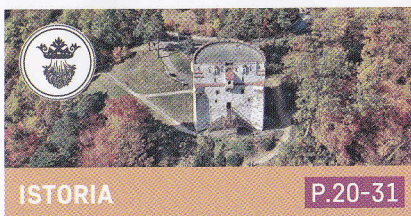
BRASOV CARD
P.08-09

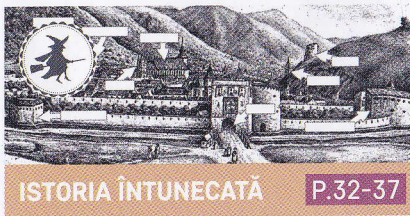
TEST EROI
P.16-19

LISTĂ DISCOUNTURI P.10-11

ISTORIA P.20-31

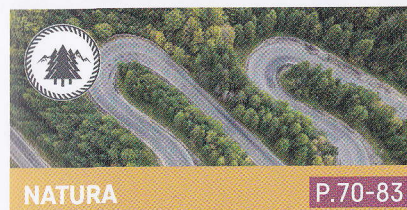
ISTORIA ÎNTUNECATĂ P.32-37

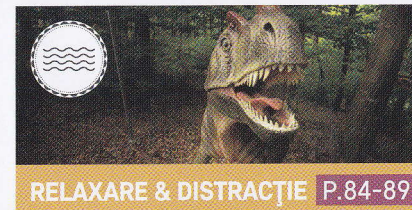
ORAȘUL VECHI P.38-59

ARTELE P.60-69

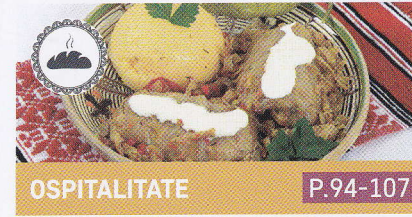
NATURA P.70-83

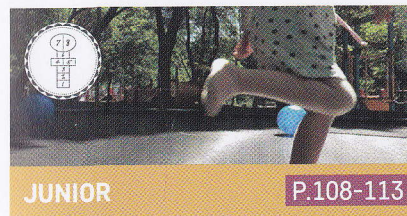
RELAXARE & DISTRACTIE P.84-89

CUMPĂRĂTURI P.90-93

OSPITALITATE P.94-107

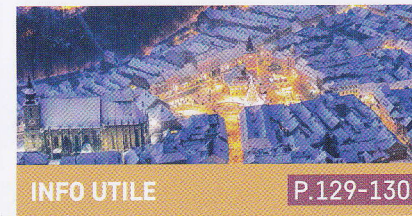
JUNIOR P.108-113

ÎMPREJURIMI P.114-121

EVENIMENTE P.122-125

INFO UTILE P.129-130

ISTORIA

„Adevărata putere a unui erou stă în capacitatea sa de face față provocărilor cu calm și relaxare”

Urmează călăuza noastră și descoperă tainele și magia unui oraș cum nu ai mai văzut până acum. Ascultă vocile trecutului și descoperă prezentul.

Povestea orașului de sub Tâmpa începe demult, în vremurile primilor oameni.

Arheologii – eroii ai Istoriei, ca tine – au descoperit aici urme ale primilor oameni datând din perioada neoliticului. Au existat peste șapte nuclee de locuire în zona Brașovului, fiecare unic în felul său. Frumosele artefacte ale culturilor Coțofeni, Cucuteni, Schneckenberg sau Noua au fost produse aici.

Și dacii au iubit munții Brașovului și au întemeiat un lanț de așezări fortificate pornind de la poalele Tâmpai spre Pietrele lui Solomon, coborând apoi spre Piața Sfatului, îndreptându-se spre Bartolomeu și Dealul Șprengghi. Mărețele așezări dacice cu ziduri puternice și turnuri locuință nu mai există astăzi, însă despre moștenirea lor, poți afla la Muzeul Județean de Istorie.

HRISOAVE VECHE DIN ANUL 1235, menționează pentru prima dată cetatea dintre munți, cu numele nobil de Corona. Este vorba despre un document bisericesc care vorbește despre claustrul călugărilor premonstratense din Corona.

Corona, Kronstadt, Stephanopolis, Brasso, Barasu, Brașov, toate denumesc orașul pe care îl vei explora. Legende din trecut spun că numele de „Corona” a fost dat orașului în onoarea unei fecioare creștine care a devenit martiră în timpul domniei împăratului roman Antoninus Pius (138-161 d.Chr.).

Stema
Brașovului
1353

Stema
Brașovului
1429

Dincolo de legende, orașul de astăzi este rezultatul contopirii a patru nuclee de locuire, trei săsești și unul românesc: „Corona” – Cetatea, zona din interiorul zidurilor fortificate, cu centrul în Piața Sfatului, așezarea de la poalele Dealului Sfântul Martin, cu centrul în biserica fortificată Sfântul Martin, așezarea din Bartolomeu, cu nucleul în jurul bisericii Sfântul Bartolomeu și așezarea românească din Șchei, formată în jurul bisericii Sfântul Nicolae.

O altă legendă povestește despre cruntele războaie ale regilor Ungariei împotriva barbarilor cumani, de la sudul și estul Carpaților. Pierzând o bătălie, regele maghiar Solomon (1052-1087) a ajuns în zona Brașovului. Fugind de urmăritori, el a sărit peste o prăpastie, pierzându-și coroana. Sașii au găsit-o ulterior și i-au înapoiat-o. Cele două stânci peste care a sărit regele au primit numele de „Pietrele lui Solomon”, iar orașul din apropierea lor, „Corona” – orașul coroanei.

Pietrele lui Solomon

Perioada medievală îți oferă multe trasee de explorat, Eroule Istoric. Primii care te vor conduce pe drumul lor tainic sunt Cavalerii Ordinului Teuton. Venind tocmai din Ierusalim, nobilii războinici s-au oprit pe meleagurile Țării Bârsei – terra Borza – pentru a apăra credința creștină împotriva păgânilor cumani. În anul 1211, regele cruciat Andrei al II-lea dăruiește acest pământ *terra Borza nomine ultra silvas versus Cumanos*, Cavalerilor Teutoni spre a-l stăpâni și a-l apăra.

Biserica Sfântul Bartolomeu

Pe urmele Cavalerilor poți descoperi Biserica Sfântul Bartolomeu, unde serviciul divin se putea auzi încă din primele decenii ale anilor 1200. Edificiul este construit în stil gotic timpuriu cu influențe cisterciene, adus aici din Europa Occidentală. Inițial o mică biserică (bazilică) în stil romanic, clădirea a fost extinsă și ridicată până când a atins dimensiunile de astăzi.

Împreună cu Ordinul Cavalerilor Teutoni au venit în Transilvania și hospites Saxones, oaspeți din provinciile germane, care, așezându-se aici, și-au luat numele de sași. Au construit orașe faimoase și puternice, în număr de șapte: Bistrița (Bistritz), Brașov (Kronstadt), Cluj (Klausenburg), Mediaș (Mediasch), Orăștie (Broos), Sibiu (Hermannstadt) și Sighișoara (Schässburg). Numele german al Transilvaniei, Siebenbürgen provine de la cele șapte cetăți săsești.

Sașii au adus din spațiul german inovații tehnologice, culturale, artistice

și... povești. Una dintre acestea este cea a Fluierașului din Hamelin. În perioada medievală în orașul saxon Hamelin / Hameln a avut loc o invazie de șobolani. Situația devenise critică și autoritățile s-au dovedit fără putere în fața numeroaselor rozătoare. Doar un tânăr cântăreț din fluier a putut salva orașul, vrăjind șobolanii cu cântecul său și astfel conducându-i afară din oraș. Dar oamenii din Hamelin au fost nerecunoscători și nu au vrut să-l plătească. Supărat, cântărețul s-a răzbunat pe oraș și în ziua Sfinților Ioan și Pavel, pe când adulții erau la slujbă, le-a vrăjit copiii cu cântecul său și i-a răpit. Una dintre variantele legendei spune că Fluierașul din Hamelin a dus copiii într-o țară minunată, numită Transilvania, unde aceștia au trăit fără griji, departe de răutățile lumii. Urmașii acestor copii ar fi sașii transilvăneni.

Magie și realitate, ambele se împletesc natural în istoria Brașovului. Pășește dar cu încredere căci la fiecare colț se află o nouă poveste, care te așteaptă. Mergem

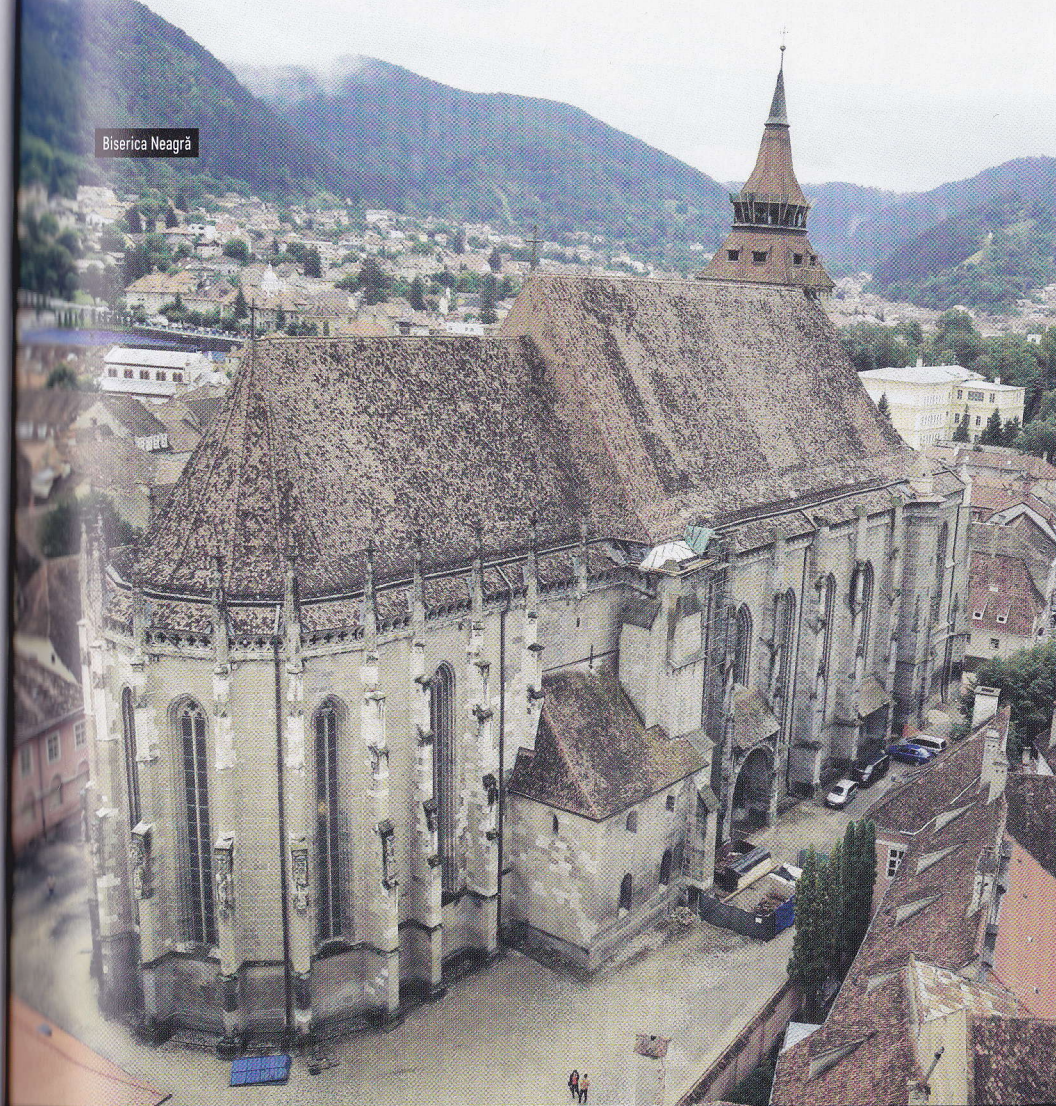

Poarta Ecaterinei

spre Cetate, Eroule, pentru a vedea cu ochii tăi locul unde credincioasele călugărițe premonstratense au ales să se așeze și să vindece rănilor nobililor cavaleri. Lăcașul lor, numit clăstru, a funcționat în locul unde se află astăzi poarta Ecaterinei. Ecaterina însăși era una dintre sfințele protectoare ale acestor femei. Poți afla mai multe despre acest monument în paginile dedicate **ORAȘULUI VECHI**.

Te invităm apoi la o plimbare pe Dealul Sfântului Martin – protector al eroilor curajoși. În secolul al XIII-lea, comunitatea germană de aici a început construcția unei biserici noi și a unei fortificații în jurul acesteia. Frumusețile orașului erau dorite și de dușmani. În anul 1241, hoardele mongole au devastat orașul, trecând totul prin foc și sabie.

Biserica Neagră

Brașovenii nu s-au dat bătută. Au pus piatră peste piatră și au refăcut orașul și bisericile, făcându-le mai mari și mai frumoase decât înainte. În anul 1377, meșteri și artiști sași au început construcția unei mari biserici închinată Fecioarei Maria. Realizată în stil gotic, biserica a devenit simbolul Brașovului, fiind astăzi cunoscută sub numele de „Biserica Neagră”, după ce a trecut printr-un incendiu devastator în anul 1689.

Pe văile sinuoase, sub munte, s-au așezat românii, care alături de sași au construit Brașovul, așa cum îl știm noi astăzi. În anul 1399, ei ridicaseră deja o biserică ortodoxă cu hramul Sfântului Nicolae. Patron al școlilor și copiilor, Sfântul Nicolae i-a protejat pe cei care învățau să scrie și să citească în mica școală din curtea bisericii. Așează-te o clipă în vechile bănci și deschide o nouă pagină în aventura ta istorică!

Biserica Sfântul Nicolae

Bastionul Țesătorilor

Să ne întorcem în vechea Cetate și să îi cunoaștem pe locuitorii ei sași. La chemarea regelui Ungariei, sașii au venit în Transilvania din Saxonia, zona Rinului și din Westfalia. Călătoria lor i-a adus și la Brașov, unde au întemeiat cetatea pe care au numit-o Kronstadt – Orașul Coroanei, în onoarea regelui care îi ocrotea. Recunoscuți pentru priceperea și hărnicia lor, oaspeții germani s-au organizat în bresle – asociații de meșteșugari, fiecare dintre ei asumându-și sarcina de a întreține un turn și un segment din zidul orașului. Astfel, colindând cărările de lângă zidurile Brașovului, vei găsi Bastionul Țesătorilor, Bastionul Curelarilor, Bastionul Fierarilor, Bastionul Cojocarilor, Turnul Cizmarilor, Turnul Cuțitarilor.

Conducătorii orașului au înțeles valoarea muncii și priceperii meșteșugarilor, acordându-le numeroase privilegii. Judele Lucas Hirscher și soția sa, Apollonia, au contribuit activ la dezvoltarea economiei brașovene.

În anul 1798, în Brașov existau 43 de bresle, deservite de 1.227 de meșteri: fierari, blănari, postăvari, funari, curelari, cizmari, cuțitari, cojocari (tăbăcari), măcelari, aurari, cositorari, arāmari, franzelari, olari, lăcătuși, țesători, armurieri, arcari, pălărieri, lánari, argintari.

Guvernatorul Ungariei, Ioan de Hunedoara, s-a preocupat de soarta acestui bogat oraș de graniță. Între 1448 și 1453, el a ordonat distrugerea Cetății Brașovia de pe Tâmpa, deoarece se afla prea departe de oraș, și folosirea materialelor de aici pentru fortificarea zidurilor Cetății. Piatra și materialele de construcție din vechea cetate au fost folosite la întărirea cetății medievale a Brașovului din vale, cu opt bastioane dispuse din 100 în 100 de metri, patru (sau cinci, în lumina descoperirilor recente) porți fortificate și 32 turnuri de apărare (numite și „de pulbere”).

Libris
 Responsabilități în trecut
 Colindând de-a lungul zidurilor, vei vedea pe Dealul Cetății o fortificație priveghind asupra orașului. Este Cetățuia – un punct esențial al sistemului de apărare brașovean.

Cetățuia Brașovului

Ai mers pe urmele Teutonilor, găsim în Brașovul de altădată pe harnicii sași. Intră în Cetate și cunoaște-i secretele. De vrei,

pornește din fața Bisericii Negre. Te va conduce însuși **Johannes Honterus**, marele umanist și reformator al Brașovului. Urmează-i pașii spre mica tipografie înființată de el însuși în anul 1533. Apoi ascultă-i povestea: în anul 1530, el adus de pe meleaguri germane Reforma luterană la Brașov. De atunci și până în ziua de astăzi, sașii aparțin confesiunii evanghelice. Tot Honterus a pus bazele și primului gimnaziu din Brașov, unde, pe lângă scris, citit și matematici, elevii învățau și bune maniere și despre dragostea de Brașov.

Cultura scrisă a găsit un pământ fertil în Brașov. Chiar și conducătorii orașului s-au implicat în producerea ei. În anul 1546, judele Johannes Benkner construiește aici prima moară de hârtie din sud-estul Europei.

Iubirea de carte și învățură depășește zidurile de piatră ale Cetății. Mergi pe drumul Șcheilor și află despre **Diaconul Coresi**,

care și-a dedicat viața răspândirii culturii românești. În anul 1559, el tipărește la Brașov prima sa carte în limba română: „Întrebare creștinească”. Lângă mica sa tipografie, la prima școală românească, se naște dorința de a învăța în limba maternă. Prin eforturile preoților și dascălilor de aici, în anul 1583 se țin primele cursuri în limba română.

Comunitatea din Șchei, deși mică, era recunoscută și dincolo de Munții Carpați. Cu ajutorul ei, în anul 1599, Mihai Viteazul intră în Cetatea Brașovului. După cucerirea Transilvaniei din mâinile administrației nobililor maghiari, voievodul s-a întors la Brașov, ținând aici prima adunare parlamentară (dietă) din timpul stăpânirii sale în Transilvania.

De vrei să știi despre curajul sașilor brașoveni, ascultă vocea judeului **Michael Weiss**. El îți va spune cum sașii nu au vrut să se

supună prințului despot Gabriel Bathory, și au luptat până la moarte, în 1612, pentru dreptul lor de a fi liberi. În apropiere de Brașov, la Feldioara, există un mic monument. Aici, Michael Weiss împreună cu studenții gimnaziului din Brașov au căzut răpuși. Să știi însă că amintirea lor a rămas veșnic vie în sufletul locuitorilor acestor meleaguri.

În luna mai a anului 1688, locuitorii orașului Brașov se revoltă împotriva administrației imperiale a orașului. Trupele austriece conduse de generalul Veterani ocupă orașul. În timpul ocupației, pe 21 aprilie 1689, un mare incendiu pustiește cetatea. Puține clădiri rămân neatinsse. În urma acestei calamități, autoritățile brașovene decid interzicerea construcției caselor din lemn. Refacerea orașului a durat mai bine de un secol, timp în care s-a schimbat aspectul arhitectonic al fațadelor. A ars și minunata biserică parohială din centru. Pereții ei înnegriți de fum i-au adus numele de Biserica Neagră, făcând din ea un monument emblematic pentru Brașov.

Dincolo de porțile Cetății, în cartierul românesc al Șcheilor, cărturarii au dus mai departe moștenirea lăsată de Diaconul Coresi. În anul 1731, dascălul Petcu Șoanu tipărește primul calendar-almanah românesc. În 1757, Dimitrie Eustatievici scria prima gramatică românească.

În drumul său spre modernitate, Brașovul s-a adaptat la schimbările vremii. În anul 1804 a fost introdus iluminatul public în interiorul Cetății, prin instalarea felinarelor cu ulei.

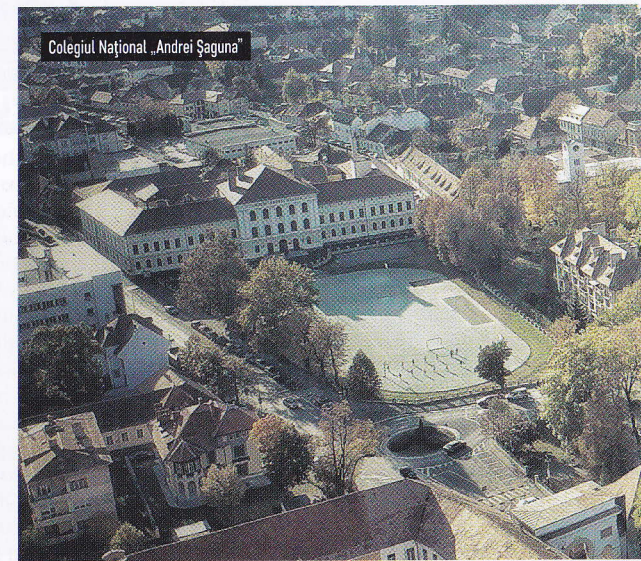
În anul 1835 a fost înființată „Casa generală de economii” din Brașov, prima instituție de credit din Transilvania. Peter Lange von Burgenkron a fost primul director al instituției, între anii 1837 și 1867.

Vechile cronici și hrisoave au devenit ziare. Astfel, în anul 1838, **George Barițiu** editează primul ziar românesc din Transilvania,

numindu-l „Gazeta de Transilvania”. Periodicul era însoțit și de un supliment literar „Foaie pentru minte, inimă și literatură”.

Dincolo de Carpați, revoluția din 1848 s-a stins în câteva luni dincolo de Carpați, însă în Transilvania ea a durat până în 1849. Deși românii nu au obținut drepturi politice, revoluția a adus unele îmbunătățiri pentru ei. Astfel, în 1850, sub oblăduirea mitropolitului de Sibiu, Andrei Șaguna, s-a înființat gimnaziul român. Această școală există și astăzi bucurându-se de un mare renume. Poți să o vezi dincolo de Poarta Șchei.

Colegiul Național „Andrei Șaguna”